

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

12. S. Clara

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

quid meriti, & præmii in nobis operata fuerit Divina gratia, id semper pro semper solis animabus in purgatorio attribuamus. Nil inde perdimus; sed reddentur nobis omnia cum fœnore. Per hanc Octavam quotidie oremus Vespertas ex Officio defunctorum. Et quid obstatuli, ut tam modicum charitatis pensum non reddamus?

Festum S. Claræ, Matris Seraphicæ.

EXHORTATIUNCULA I.

O Fili! Qualem hodie colimus Matrem? Christo Jesu gratissimam. Quem & S. Clara verbô, & factô in seipsa expressit. Ut patientem quidem; quia jejuniis, ciliciô perpetuô, nudis pedibûs, & farmentis pro strato quotidianô utebatur tortor, & Martyr sui rigidissima. Hæc tenera Virgo potuit. Cur corpori, & sanitati ita timemus? Sic plerumque insanus in nobis prævalet sensualis amor, proprius amor, & futile mortificatio-
nis timor. Sed ò Bone! Quid præ-
U 7 stat?

stat? Corpus vel h̄ic, vel ibi cruciari?
Quid h̄ic sana ratio?

Instructio meritoria.

Amor sui diu prævaluit! Discat & hic fatalis animæ inimicus, tandem subesse. Chare! Ad pugnam provocemus, unum, alterūmve virtutis statuamus exercitium amori proprio extremè contrarium, v. g. aut dormiendō in nuda humo, aut S. cilicum portando, aut optimum cibum sibi subtrahendo. Hæc timet caro: Sed sine prudentia. Mortificemus nos ipsos amore Christi, ne cruciari debeamus rigore justitiæ. Pro dono austericatis Christianæ Rosarium dolorosum.

II.

Crudeles barbari impetum faciunt in S. Claræ Monasterium, exitium, & mille mortes minantur. Quid Virgo? Ad Jesum confugit, filias suas hujus curæ, & Providentiæ committit, rogans: Domine Jesu! ne tradas bestiis animas confitentes tibi. Et ecce! mox audiit respondentem: *Ego semper custodiam vos.* Nos quorsum confugi-

mus

mus tempore tribulationis , necessitatis,
angustiæ ? O si ad Jesum ! & non ad ho-
mines , vel ad proprias vires ! Quàm
tutiores staremus contrà inimicos !
Quàm citius liberaremur à malis , & pres-
suris nostris !

Instructio meritoria.

Sine pressura, sine afflictione non pos-
sumus vivere : Ergò nec sine refugii lo-
co , & optato auxilio. Ubi inveniemus ?
Vel in Ecclesia coram Tabernaculo Ve-
nerabilis Sacramenti , vel in nostro cu-
biculo coram Crucifixo. Hic flectamus,
nostras necessitates in cor Jesu depona-
mus , & flebili voce cum Davide oremus
Psalmum : *Ad Dominum cùm tribula-
rer, clamavi : Addendo quinque Pater
& Ave in honorem quinque vulnerum
Jesu. Hæc requies nostra. Clamemus !*
Pulsemus ! Aperietur ! exaudiemur.

III.

MAURORUM vim ut Sancta retunde-
ret, curavit, irruentibus jamjam
barbaris , monstrari Augustissimum S.
Altaris Sacramentum. Quô visô impii
perterriti illicò fugerunt. Habemus
quo-

quotidie in oculis hoc sacro sanctum
amoris pignus : Cur non utimur pro
animæ munimento ? Cur toties cedi-
mus, & succumbimus inimico ?

Instructio meritoria.

Pudor est ! præeunte rege timere ini-
micum ? Est Christus Jesus ubique no-
biscum ! & terremur ? O milites Chri-
sto indignos ! renovemus datam toties
& juratam ei fidem ! renovemus, pra-
cipuè diebus festivis, & S. Communio-
nis, cui gratitudinis locò semper junga-
mus actum specialis virtutis, per quem
probabimus, cui vivere cupiamus. Te-
les actus esse possent, si in die S. Com-
munionis raro inter homines, cautissimi
in lingua, modesti in oculis, abstemii in
refectionibus esse satageremus. Meretur
tantus hospes, meretur & dies, quæ cau-
sa multæ, & magnæ sanctitatis nostra.
Ut tamen vivamus perpetuò sub protec-
tione Dei Eucharistici, recitemus offi-
cium minus de Suavissimo S. Altaris Sa-
cramento.

Dies